

mores discere possem. Ita factū est nō multo tēporis cur-
su: ut nō litteris solū eruditus: sed uita non infusus aut im-
modestus apud omnis ciues meos factus sim plurimi. **H**is
uitæ ac disciplinæ modis te uelim ambulare: meaq; sequi
uestigia: quibus uel omne sit iter tibi futurū iucundissimū
uel nullūq; iniucundū. **Q**uid enim est quod tuam magis fu-
turam oblectet senectutē: q̄ si scias ac sapias? **S**cire autē: at
nō sapere: te minus uelim: q̄ si sapias tantū: at nescias. **A**c-
cinge te igit̄: si me amas ac te ipsum his ordinibus: teq; mi-
hi gratiorem assidue fore: censeo. **Ex Mediolano. v. ka-
lendas Quintilis.**

Synonyma ad se laudandum.

Ego semp bonis artibus uacauī diligētius.

Nulq; delij bonis facultatibus operā adhibere.

Fac ut imitere meam adolescentiam: quæ fuit in discendo
sollertissima.

Nunq; te a bonis distrabas litteris.

Imitare me præceptorē tuum: qui fui sedulus in discēdo.

Quotiens ea perges uia: qua pgressus ego sum: & litteris
simul præstabis & moribus.

Nihil est tibi laudis defuturū: si mei malueris q̄ tui adole-
scentis similem.

Omnis pueritia mea bonis est artibus exercitata.

Quid est: cur meā adolescentiā nō laudem: quæ semp est
in litteris moribusq; exercitatissima.

Decet aliqñ se laudare: ut aliq; ad idē laudis inflāmentē.

Fui puer modestissim⁹: pariter & litterarū amātissimus.

Abborruī in teneris annis ab omni scelere.

Nihil fuit mihi puero quidē odiosius ignauiā & inertia.

Si quæris ineuntis ætatis meæ rationem: uixi modestissi-
me litteris deditissimis.

Titulus. lxxv.

Sui expurgatiua familiaris.

Væhemēter a uirtute quidē aberrat: q̄ me dicet uolenter
oppressisse puellam atq; tam grauem incestum cōmisisse.

Non
ei
grit
ratur
me
bus
nang
quod
no
accip

Sum
ta
ppin
runt
m
tus
es
nocer
lauda
adeo
as:ti

Nullo
u
siquod
dicat
bebi
suis
& ce
si lam
id ma
sola
ceder
nateq;
tu me
tior un
Sic
mib
tū me
tūci cur

Non em̄ solū non sum **Prochustes** aliquis aut **Sisyphus**: q̄ **Prochustes**
 eiusmodi scelere delector: sed omni sum poti⁹ laude inte- **Sisyphus**
 gritatis & pudicitiae insignis. Nā ab ineūtibus annis inquit
 ratur: ubi uixerim: quid egerim: quid attemptarim: nunq̄
 me quisq̄ inueniet minus uacasse libidinib⁹: maiorē laudi-
 bus operā praeuuisse. Quis æqualiū meorū in ullo unq̄ uir/
 tutis genere mecū ausus est cōtendere: Itaq; nō potes me
 apud quēq; accusare: cui notus sim: qui tuæ mētis odium
 nō accipiat. Ex M̄o. iij. kalēdas **Quintilis**.

Sui expurgatiua familiarissima.

Sum tam alienus ab hoc uitio: cui⁹ abs te sum accusat⁹: ut
 pp̄nquior longe sim deorū immortalū q̄ būanæ uitæ. No-
 runt me nō oēs solū ciues mei: apud quos i me debaccha-
 tus es: sed uniuersi latini uirū & modestia incredibili: & in-
 nocentia singulari: quē meipsū ubi nulla licet alia de causa
 laudare: tñ expurgādi mei gratia licet. Ne postbac igit̄ sis
 a deo in maledicēdo mihi sollicitus: ne simul & nihil pfici/
 as: & tibi plurimū obsis. Ex M̄o. iij. kalēdas **Quintilis**.

Sui expurgatiua **Grauis**.

Nullō uideē cuiq; tā licere suas in mediū afferre laudes ca-
 su (quod **Demosthenes** iuquit) q̄ ubi accusatus est sceleris **Demosthe-**
 alicui⁹: a quo est alienissimus. Tūc em̄: ut deculpare se de- **nes**
 bet: suāq; (quod iuriscōsulti dicūt) innocentia purgare: sic
 suas proferre laudes illas: quarū & fiducia sibi est maxima
 & certissimæ uitæ ratio accusato sceleri penit⁹ hostis. Nā
 si laudant se pleriq; sui sola fiducia: nec improbanē: quāto
 id magis & eo licet ac decet sui purgādi casu? **Tullius em̄** **Tullius in**
 sola sui fiducia sic inquit. Nā philosophandi scientiam cō- **officijs**.
 cedens multis: qd̄ est oratoris propriū: apte: distincte: or-
 nateq; dicere uideor meo iure mihi uendicare. **Accusasti**
 tu me inquit **Aeschines** maiestatis: **At** quis in patriā pien- **Aeschines**
 tior unq;: **Quis** plenior charitatis: **Quis** ciuiū studiosior?
Sic mihi nūc i te licet. **Accusasti** tu me inq; auariciae: **Quis**
 aut̄ me uno nō liberalior mō: sed pdigalior: **Quis** minus
 alieni cupid⁹ aris alienarū reꝝ abstinētor: **Sciūt** oēs quos

habuerim magistratus: quas sedes diuersis in locis maxi-
 mas: in quib⁹ poterā: quātū uolebā: quātūq; uix corruptis-
 sim⁹ aliq; fuisset ausus cupere. **N**eminē latet q̄ illinc nunq̄
 aliqd reportarim: qđ patrimoniū meū coaceruarit (at reli-
 qui assidue multa) ut splēdidius ac magnificētius uiuerē.
Venit ad me nō nunq; corruptor aliquis: a quo æs grande
 nobis offerret: ut impetraret aliquid. **N**ō solū nō admitte-
 bat æs illud: sed uel eius attēptator corruptelæ: si petebat
 rem turpē cū maximo reijcebat dedecore: interdūq; qđ
 tm̄ facin⁹ anhelasset: castigabat. Itaq; ne teras tps uir im-
 pie: alio em̄ nō est appellandus ille nomie: qui famā alienā
 uult pdere. **N**e teras igitē tēpus in me accusando auariciæ
 in quē talis criminis nunq; suspitionē conijcies: faciesq; te
 semp existimari min⁹ bonū: magisq; maledicū. **S**atius eēt
 teipm corrigere: supiorē emēdare uitā: me notissimū non
 laceßere. **Ex** Mediolano pridie kalēdas Quintilis.

Synonyma sui expurgatiua.

Homerus **S**um (ut Homeri sequar illud) **V**lyxes innocētissimus.
Nullum est eiusmodi in me uitium.
Absum ab omni crimine.
Omnis est in me uirtutis laus.
Decet me bonū ostendere: mei causa expurgandi.
Tu me accusas imunditiæ: quē omnes laudāt castitatis.
A quo abest auaricia longissime: falso tu dicis auarum.
Nihil est mihi cum ullo scelere cōmune: cum uirtute autē
 omni cuncta cōmunia.
Quid esse ius adeo bonū: quod ego non teneam: quē ac-
 cusas omnium pessimū.
Respisce prius quē omnes insanū ducūt: mox me quem
 sapientē uocant: appellabis insanissimū.
Tūc me cōepisti uocare malū: cū oēs optimū esse renē.
Abs te uno uocor imperit⁹: cū ab alijs oibus peritissimus.
Afficis tu ea me nota infamiæ q̄ sciūt me carere oēs Itali.
Nemo est plane in uniuerso terrarū orbe: qui me sciat in-
 eptū præter te solum.

Dicafis
leas acc

R

Vello

penat

Schoch

inogito

remas le

bitamin

uel in m

gitare, S

natus

innocē

Ex Me

R

Cū me

dant de

me ubiq;

duhmi

uolena

ōme ab

inhibe

possi

nas **Q**

R

Non in

gniti

dendit

facitat

inducit

est nam

solem: c

ūpem:

uclatū

TITVLVS LXXVI

Dicassidue in me quicq̄: omnes me sciūt esse aliū q̄ ipse so-
leas accusare.

¶ Titulus. lxxvj.

¶ Reddendo se notū apud incognitos familiaris.

Vt illo utar **Virgiliano**: Sū pius **Aeneas** raptos q̄ ex hoste **Vir. j. æne.**
penates **Classe** ueho mecū: fama sup æthera notus. Est em̄
& hoc honestissimū laudandi sui gen^o: ut se reddat apud
incognitos notū: Ita mihi fas est hoc loci ac t̄pis obserua-
re meas laudes: cū uos o galli me minime cognoscat̄. **Ar-**
bitramini fortasse nō illū esse q̄ sum: & hinc fit ut nō nihil
uel in me uel de me suspicemini: quod ne quidē ausim co-
gitare. Sū ex **Insubria Mediolanensis**: nobilissimo genere
natus: theologusq̄ non uulgaris: qui de honestate uitæ ac
innocētia possim cū quouis cōtendere uiro laudatissimo.
Ex Mediolano kalendas Quintilibus.

¶ Reddēdo se notū apud incognitos familiarissima.

Cū me nescias qualis sim optime princeps: nec qui te red-
dant de mea cōditione certiorē: hic ulli sint: optis est ipse
me tibi aperiam: & uero in ijs laudem: quæ tueri posse nō
dubitem. **Poeticam** professus ac oratoriam nō cædo cuiq̄
bodiernæ tempestatis uel oratori ul̄ poetæ. **Rem** magnā
de me assero. **Sed** testimonia sunt paratissima: fac de me
in hisce periculum facultatibus: uidebisq̄ facillime quid
possis deinceps de me sentire. **Ex Mediolano sexto No-**
nas Quintilis.

¶ Reddendo se notū apud incognitos **Grauis.**

Non imperite uoluit Isocrates: posse uiros qui essent inco- **Isocrates**
gniti apud exteros: si q̄ præstabāt egregia laude: sese red-
dendi sui nominis cogniti gratia: laudare. **Quod** ut alios
facitasse plarissq̄ legim^o i locis: sic **Homerū** apud **Vlyxes** **Homertis**
inducit a poeta sapientissimo: cum ad **Phæaces** aduectus
est naufragio: nudusq̄ audiet: dicens se græcorū fuisse cō-
sulem: castrorum ducem: uictoriæ auctorem: triūphi par-
ticipem: uirum & prudentia & fortitudine & perseueran-
tia clarū. **Quis** autē philosophorū: ut inquit **Cicero**: uel in **Cicero in**
officijs